

ביעתו אלי הינא אין לל קות בעתני אלרב קדמכון: 6. כי
 - אין האדא סנתין גוע פי מאבין אלארץ ועאד כמס סנין
 אלדי לים חרית וחציד: 7. וישלחני - ובעתני אלרב
 קדמכון לאגעל ליכון בקייה פיל ארץ וליאעייש ליכון
 לתכולצה עצימיה: 8. ועתה - והלאן ל(א)ם אינתו בעתו
 אלי להינא אין אלרב וגעלני לל אב לפרעון וליל סיד
 לגמיע אהל ביתו וחכים פי גמיע ארץ מצר: 9. מהרו -
 סתעגלו וטלעו אלא אבי ותקולו אליה כידא קאל בנך יוסף
 געלני אלרב לל סיד לגמיע מצרין נזיל אלי לא תתעווק:
 10. וישבת - ותגלוס פי ארץ גושן ותכון קריב אללי אנתא
 ובניך ובנין בניך וגנמך ובקרך וגמיע אלדי לך:
 11. וכלכלתי - ואקווית אלך תם אין עאד כמס סנין גוע
 לילא תפקאר אנתא ואהל ביתך וגמיע אלדי לך:
 12. והנה - והוודא עיונכון נצרת ועיון אכי בנימין אין פי
 ליסיאנכון אנא מכלים אליכון: 13. והגדתם - ותכברו
 לאבי אלא גמיע כראמי פי מצר ואלא גמיע אלדי נצרתו
 ותסתעגלו ותנזלו אלא אבי להינא: 14. ויפל - ונטב עלא
 ענוק בנימין אכו וביכי ובנימין ביכי עלא ענקו: 15. וינשק
 - וקבל לגמיע אכוותו וביכי עליהון ובעד דאליך כלמו
 אכוותו מעו: 16. והקל - ואלחיס נסמע בית פרעון
 קאיילא איגו אכוות יוסף וחסין פי חצרית פרעון ופי חצרית
 עבידו: 17. ויאמר - וקאל פרעון אלא יוסף קול אלא
 אכוותך האדי צנעו חמלו אלא דוובכון ומצו ואדו ארץ
 כנען: 18. וקחו - וכידו אלא אבוכון ואלא אהל ביותכון
 ותעו אלי ואעטי ליכון אלא כיר ארץ מצר וכילו אלא כאץ
 אלארץ: 19. ואתה - ואנתה אתווצית האדי צנעו כידו
 ליכון מן ארץ מצר ערבנאת לטפלכון ולנסוונכון ותחמלו
 אלא אבוכון ותיגו: 20. ועינכם - ועיונכון לא תשפיק
 עלא אווניכון אין כיר גמיע ארץ מצר ליכון הוא:
 21. ויעשו - וצינעו כידא בנין ישראל ועטא ליהון יוסף

ינזיל אכוכון זגיר מעכון לם תעווצו לתנצרו וגהיי:
 24. ויהי - וכאן אין טלענא אלא עבדך אבי וכברנא לו
 אלא כלם סידי: 25. ויאמר - וקאל אבונא רגעו שרתו
 לינא מן קליל למגאל: 26. ונאמר - וקלנא לם נגציר
 לננזיל אנכאן מווגוד זגיר מענא וננזיל אין לם נגציר
 לננצור וגה אלרגול ואכונא זגיר ליסו מענא: 27. ויאמר
 - וקאל עבדך אבי אלינא אנתו ערפתו אין תנין ולדית לי
 זוגתי: 28. ויצא - וכרג אלואחיד מן ענדי וקילית פקט
 כסף אנכסף ולם נצרתו חיתא הלאן: 29. ולקחתם -
 ותכדו איצא אלא האדא מן קידמי ויצדפו מות ותנזלו אלא
 שיבתי פי רדאווייה לל קבר: 30. ועתה - והלאן כימגי
 אלא עבדך אבי ואלגולאם ליסו מענא ונפסו עזיזיה עאליה
 מיתיל נפסו: 31. והיה - ויכון כינצורו אין ליס אלגולאם
 וימות וינזלו עבידך אלא שיבת עבדך אבונא פיל כדאר
 קבר: 32. כי - אין עבדך כיפיל אלא אלגולאם מן ענד
 אבי קאיילא אנכאן לם אגיבו אליך ואכטא לאבי טול
 אלאיאם: 33. ועתה - והלאן יגלוס הלאן עבדך עוויץ
 אלגולאם עבד לסידי ואלגולאם יטלע מע אכוותו: 34. כי
 - אין כיף אטלע אלא אבי ואלגולאם ליסו מעי לילא אנצור
 פיל ראדי אלדי יווגד אלא אבי:

מה

1. ולא - ולם יגציר יוסף לסתחמיל לגמיע אלמנתצבים < >
 עליה ונדא כריגו גמיע רגול מן עליי ולם וקיף רגול מעו
 פיתעירוף יוסף אלא אכוותו: 2. ויתן - וגעל אלא צוטו
 פיל ביכא וסמעו מצריין ונסמע בית פרעון: 3. ויאמר -
 וקאל יוסף אלא אכוותו אנא יוסף אנכאן עאד אבי עאייש
 ולם יגצרו אכוותו ליגוובו אלו אין נדהשו מן קידמו:
 4. ויאמר - וקאל יוסף אל אכוותו תקדמו הלאן אללי
 ותקדמו וקאל אנא יוסף אכוון אלדי ביעתו אלי למצר:
 5. ועתה - והלאן לא תתכדו ולא ישתאד פי חצרתכון אין

פרעה - ב: אנשי בית פרעה, כת"א (אנש בית פרעה), וכן בפסוק 8.
 3. חי - ב: טייב - נרדפים. 6. למחיה - ג כתרנומו. ב: למעשייה -
 לפרנסה. 9. תעמד - תתעכב, כת"א. 10. וחיית - ב: ותיציר -
 נרדפים. 16. והקל - ב: ואלצוט - נרדפים. 21. עגלות - ג: עגלות.

26. נוכל - נגציר = נקדר, וכן בהמשך הפסוק. וכן להלן טה 1, 3 ועוד.
 29. שאלה - לקבר, וכן בפסוק 31.

מה

1. להתאסף - לשאת. בג: לייתקוה - להתחזק. חנצבים - אלמנתצבים,
 נגדר אחר סיומת הרבים בעברית. ב: אלמנתצבין, כנדרש. 2. בית